

paa nogle praktiske Vanskeligheder, som jeg ikke er sikker paa det vil lykkes at komme ud over. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) lod falde nogle Udtalelser, der viste, at han havde en særlig Forkærlighed for de Forhold, vi for Øjeblikket have paa Landet, hvor Vælgerne ere delte i 2 Klasser; det forekommer i hvert Fald mig, at de Udtalelser, han fremkom med, tydelig gav til Kende, at han nærrede en Forkærlighed for denne Deling af Vælgerne i 2 Klasser. Vi tilsigte ved dette Lovforslag netop at ophæve denne Klassesdeling og at indføre almindelig Valgret; og jeg tror, at den Erkendelse er trængt igennem i alle Samfundsklasser ude i Landet, at den nuværende kunstige Valgordning med Deling i 2 Klasser har mange uheldige Sider. Det ærede Medlem mente — det fremgik tydelig af hans Tale — at de, der svarede 6 Kr. i Skat her i København, vare særlig anlagte for Ødselhed, medens de, der svarede 6,000 Kr. i Skat, vare de særlig sparsommelige, i hvert Fald forstaar jeg ikke hans Betæneligheder, forstaar ikke, hvorfor han anførte netop disse Tal, naar det ikke var for at give til Kende den Frygt, han nærrede for, at det vilde gaa rent galt, naar de, der betale de 6 Kr., kom til at raade her i København. Jeg har nu den aldeles modsatte Opfattelse. Jeg føler mig overbevist om, at der ikke blot ude i Landet, hvis vi fik almindelig Valgret, ikke vilde blive vist mere Ødselhed, men snarere mere Sparsommelighed i mange Henseender fra de kommunale Raads Side. Om dette vilde være til Lykke, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tror sikkert, at hvis de Lag af Befolkningen, der til daglig ere henviste til Sparsommelighed, fik mere Delagtighed i de kommunale Anliggender, vilde det føre til mere Sparsommelighed, og det tror jeg ogsaa gælder her i København, saa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds kunde vist nok gemme sine Betæneligheder til andre Lejligheder. — Der er i Forslaget, idet det er optaget i den Form, hvori det sidst blev vedtaget her i Folketinget, i § 1 en Linie, som maaske nok kunde trænge til at ændres, og det er den, hvor Løgstør, Nørre Sundby og Silkeborg nævnes sammen med Frederiksberg, Frederiksværk og Marstal. Siden dette Forslag blev vedtaget her i Tinget, ere de 3 førstnævnte Byer jo blevne ophøjede til Købstæder, og derfor vilde det være rigtigere at udelade dem her, men dette er jo let at rette inden 2den Behandling, og

det er vel ikke noget, der vil vække synderlig Splid imellem os. — Da den højt-ærede Minister over for det andet Forslag spurgte, hvad Grunden kunde være til, at det var fremkommet, skal jeg med Hensyn til nærværende Forslag sige, at som Forholdet er i Øjeblikket, er det jo ikke godt at vide, hvad der nu kan gaa igennem. Det forekommer mig; at der oppe i det høje Landsting er en Tilbøjelighed til ikke at staa tilbage for Folketinget paa væsentlige Punkter, og det kunde jo være, at det høje Landsting, naar dette Forslag, som indeholder et saa billigt og retfærdigt Forlangende, kom derop, vilde sige, at efter at denne Sag nu i en Menneskealder har været debatteret og er krævet gennemført fra Befolkningens Side, vil det nu gaa med dertil. Navnlig i de sidste Dage har i alt Fald jeg for mit Vedkommende følt mig overrasket ved Landstingsflertallets Optræden, og det vilde overraske mig mindre, hvis Landstinget tog dette Forslag her, thi det indeholder ingen som helst Fare for den Femtedel, der nu har Hovedindflydelsen, hverken for dem, der have Hartkornet, eller for dem, der have Pengene. — Ja, selve Forslaget skal jeg ikke komme ind paa, det har jo været drøftet her saa tidt; at det er velbekendt, jeg skal kun anføre, at den væsentlige Forskel mellem Forslagets nuværende Skikkelse og den Skikkelse, hvori det tidligere har foreligget, er, at Forholdstalsvalgmaaden foreslaas indført; thi dette blev vedtaget sidste Gang Forslaget var til Behandling her i Tinget; jeg tror, det er en hensigtsmæssig og fornuftig Ordning, ligesom jeg tror, det er den retfærdigste Ordning, og derfor have vi i Aar bibeholdt Bestemmelsen om Forholdstalsvalgmaaden i Forslaget. Jeg skal nu kun anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie, og idet jeg heller ikke for denne Sags Vedkommende ser, at der er nogen Anledning til at nedsætte Udvalg, skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil kun sige nogle Ord til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Han rettede nogle Ord til mig i Anledning af, hvad jeg havde sagt med Hensyn til det *foregaaende* Forslag, at jeg maatte tilskrive dets Fremkomst en af to af mig nærmere angivne Grunde. Men jeg har aldeles ikke sagt noget saadant om *dette* Forslag; der er jo den store Forskel, at det andet Forslag var her i Fjor, var i Landstinget og i Fællesudvalg og kom resultatløs ud af Fællesudvalget, der maatte derfor for dets Ved-